

שוב מרוכזים אנחנו – חגיגת ראש השנה
ויחדו שוב נבכה את השנה שהזדקנה.
השנה אשר הכילה בתוכה רוב חדשות
ואנחנו נתרכזה במיוחד ב...חוליות.

הקבוצה שנים קיימת, מתחדשת עם הזמן
בין החידושים הללו ה"מסמר" הוא הבניין.
בצפון רחוק עומד לו כבר שנים בית תינוקות
לשפץ אותו החליטו, כבר התחילו שם לבנות.
ובעוד דופקים הם שמה, סבא, גיס, אחות ודוד-
תנו נא יד נלך קדימה ודרומה קצת נדוד.
לעינינו יתגלו אז אללי וחי נפשי
שני צמדים, לא תאמינו, השיכונים החדשים.
על אופניים מס כפרא יגאל-מגדל מידי יום
עם נופר וגם עם זוהר להציץ על המקום.
"הנבנה קיר זה בינתיים? כבר הגיע זמן לגמור
כבר הכניסו שם בלטות? ו...מתי כבר נעבור?..."
ובינתיים מתנהלת אספה אחת כללית
פה אחד כולם החליטו על "לינה המשפחתית".
בנובמבר או דצמבר מרוצים האנשים
מזכירות סופסוף החליטה – מוסיפים חדר שלישי.
כבר תכונה רבה החלה, הקירות הם מבקעים
את החדר יקבל רק אב לארבעה ילדים.
את המשפחות קבעו כבר והושלם חדר ראשון.
אך אויה מה מתרחש...כולן פתאום בהריון.

ועתה לצד כל בית לתפארת מתנוסס
אחרי חודשי עמל כן זהו-זה – ביתן אסבסט.

הכל טוב ויפה אך מה יהיה על הרצפה?
הלינוליום מתמהמה, כבר הכניסו הספה.
הספה הכנסנו וגם כוונית, מדף, שולחן
וארון כבר מתייצב אך ללינוליום יש עוד זמן.
והנה, תודה לאל, הבטיחו לכולם
תוך חצי יום בכל בית לינוליום יושם.
מיהרו כולם בצוותא כל אחד נרגש
כל הרהיטים נוציאה מן החדר החדש.
נפנה את המקום ללינוליום עוד היום!
ובחדר הישן שוכב ארון גדול
שבמלוא המרץ יחד פינינו אתמול.
מעליו מיטה צולעת, גם שולחן, כיסא.
הלינוליום לא מגיע, חבר'ה, זה לא זה.
רוב קולות החליטו יחד גם זקן גם נערה
כל הרהיטים הללו להכניס בחזרה.
למבצע נתנו אז יד אבא אימא בן ובת
את הרהיטים דחפו, סחבו וסחבו
כל אחד עושה במרץ עבודה רבה

והנה נפתחת דלת – הלינוליום בא!!..

גם הנוער מבולבל פה – אין להם מה לעשות
מה שהם עושים כאן זו רק מדידה של מדרכות.
והנה נקבע סופית שמועדון יוקם כדת
קצת תעסוקה לחבר'ה – שש-בש, קבלות שבת...
והעייפים שלנו אז ניגשו אחד-אחד
כל אחד ידו נותן, הוא והיא אני ואת.
נוגה בזיעת אפיים מדפיסה ת'זילונות
וג'אנה מתרוצצת לבירור אי-הבנות
הבנים במרץ רב מנסרים ת'שולחנות
מתגייסות אוסנת ומליה לנקות החלונות.
עוד פלקט ועוד עציץ, בר ישנו ומקרר
ואנחנו את הכל נפאר ונסדר.
חיש מהר חולף הזמן מועדון עומד מוכן.
והחבר'ה מרוצים הם ובמועדון דוגרים הם
ב"מבט" צופים קבוע, איירונוסייד יש כל שבוע
כל הזמן המוזיקה, ריקודים קלפים עוגה,
לעיתים קרובות גלידה, מסיבה וחגיגה.
ואפשר עוד לספר אך על הזמן פשוט חבל לי
ומיותר שוב לציין שמועדון זה "לא נורמלי"...

וסוטה הגיעה הנה היא זריזה תמירה
על גבר נרכב כולנו לשדה בדהרה
כה חומה ומבהיקה היא שצף קצף בשפתה
במושכות נאחו בכוח היא תגביר מרוצתה.
מרוצה עומד אדם ומביט לו בחשאי
"מצבכם אינו ברור, אז מה אתם אומרים עלי?"

אם על סוס מדסקסים אז הנה אחד אחר
קצת שונה אבל גועי, אין הרבה מה לדבר.
הוא מהיר, ענק ומס לו עם רוכבו הנאמן
מיהו הרוכב הגידו? אברם גרצר כמובן!!!
זה הסוס אשר אליו המפעל מזמן שאף.
הוא הלוא כבר מאולף נא הכירו את ה"דאף"!!.

ואצלנו הללויה חדר-אוכל מתחדש
חוץ מקלופס ועוף פטנט פה גם למפיות כבר יש.
בידיים מנוסות בו מתעסק אורי יוגב
הוא מפית שולף החוצה את הפה הוא מנגב.
וטוען "זה לא נורמלי, המתקן הזה כביר"
את הכל מוציא החוצה לא מצליח להחזיר.
ואומר "חדר האוכל באמת די משתפר
אך כדאי למען סדר התפריט גם לסדר".
זה יום א' בשבוע שורק קינה בטון פרוע
ברוב חן על הצלחת ג'וזס כרייסט קציצה מונחת.
לא חבר לא עוד קציצה פה לגרונוך שוב תיבלע
הסתיים תור הקציצה היא נגמרה, אזלה חוסלה.
מהיום פה הפתעה יש, משהו ממש חדש

כאן קבוע ביום א לשולחן גולש יוגש!!!

שישו את שדה נחמיה גילו בה
קבלות שבת כל פעם תתקיימנה בה.
השבת ירדה, אנשים באים לסעוד
עפרה הפסנתר פותחת בתנועת כבוד.
מנגן לו הפסנתר מרביץ פה-שם אקורד
ופוצחת עופרה גם בשיר חזק מאוד.
ובמרץ רב פורטת מרימה קולה
הקהל יושב בשקט לא שומעים מילה.
בפינה רוטן לו פלוני "מה הרעש הזה שם?
השירה פה מפריעה לי לאכול כבן אדם".
מחטט באף פלמוני, מאן-דהוא טועם מרק
קבלת שבת נגמרת החשמל נדלק.

ולקראת המשך הערב באולפן יש מסיבה
בעיות כניסה? שטויות. כל הבא ברוך הבא!
רק תדרוך על סף החדר באפך ריח שיכר
זה בסך הכל החבר'ה שיכורים הם זה מכבר.
ואם לא תיגש לרקוד אז מישהי תרקיד אותך
מוזיקה פה יגנו ממש כבקשתך.
על מזרון תרבוץ לנוח, אין בך יותר כוחות
העשן כה מטשטש הוא, האוויר מלא ריחות.
ובקושי על רגליך שוב תקום אז ממקומך
ליל-שישי סיים בנחת בזינוק אל הבריכה.

משוכנס אדר, כן זה ידוע
פורים החג מתפרץ לו כרוח
נבחרה זה מכבר ועדת הפורים
ושלטי תעמולה סובבים כל כולך
והמתח עולה ואתה מתרגש
אלוהים אדירים עוד תהיה פה שמחה!!!
והנוער בהיי ונרגש מכולם
הן הפעם הפורים יכלול גם אותם.
אך נציג ועדת החינוך בא הלום
ומטיח כלפינו – בפירוש – אתם לא!!!
אכזבה שכזאת לא היתה מעולם – שאנחנו על פורים כזה נוותר?
מה יש? מה כבר יקרה איתם שם? מדוע עלינו אוסרים להתבדר?
כי שוקי רוצה ל'תלבש על יוכבד וזלמן לרקוד ליד בנו מתבייש
וליכטיק רוצה כבר שנים ל'תחפש והחליט השנה חלומו לממש.
וסימה כבר מזמן מיוסקה לא חדלה להתפעל
וחיימ'קה כלכך רוצה פשוט מאוד להשתולל!
ואם אומנם רוצים כולם עד כדי כך להתבדר
אז באמת איך זה אפשר שהנוער הזה יהיה פה נוכח???

כשנשאל פעם המזכיר מדוע אין בית הארחה
הוא ענה אז ביבושת – "מספיק לי עם בית החרושת".
גם אולם להצגות אין. הדבר אינו מוזיק.
כל מי שתשאל יופתע, "מה, בית האריזה כבר לא מספיק?"

ובאמת ובתמים בית האריזה הזה
הוא מתאים בלי בעיה ממש לכל מחזה.
ואפילו בחג פסח לפני כמה ירחים
במקום ההוא הרגשנו ממש כתפוחים,
וביום העצמאות למדינתנו ישראל
ערכה שם דיני תערוכה לציון חג היובל.
והעיקר שבעניין עדיין לא סיפרנו כאן
המאורע ההוא היה – יום הבר-מצווה כמובן.
התקבץ לו כל המשק כרגיל בחור ההוא
האורחים מלחשים "מה, הם לגמרי השתגעו"..
הצגה גדולה ממנה נהנה קהל גדול
ומקום אוריגינאלי, מרווח, נעים, הכל...
ובעצם למה לא להעביר כך את החג?
כי סופסוף לא כל בר-מצווה בבית אריזה נחגג.

באו לחברה-בוגרת ועדת תרבות
וביקשו מהם לרקוח מסיבה לעצמאות.
אך החבר'ה לא יודעים את העסק להיזי
אהוד היוזמה תפש וברעיונות הפגיו.
והחבר'ה אז החליטו – בוחרים בוועדה,
ובמהירות ניגשו כולם לעבודה.
השרטט מובן זה אהוד, הפועל – שמעון
לבורנטים הם ג'ואנה מיכי ואלון.
אבל אין מספיק תכנית ומה יכול עכשיו לקרות
אם נחליט את המסיבה לל"ג בעומר לדחות.
וסופסוף אכן הגיע הערב היעוד
וכולם זורמים ביחד-כל אחד לחוד.
ונפתחת המסיבה אך מתחילים כאן לפהק
ואנחנו במהירות מכריזים – חכו יש סטייק.
וכולם חוטפים להם מנה אחת ועוד
סביב האי הם מתקבצים בתור ארוך מאוד.
רק קיבלו – חזרו הביתה כי גוועו משעמום
ואנחנו אז קיללנו וברכנו את הסטייק
כי זה היה בכל זאת – יותר טוב מלא כלום.

השנה יום עצמאות היה יותר טוב מתמיד
וכולם אצים רצים לאן? אל היריד.
פיקניק שם ענק אורגן עם שישליקים, צ'יפס ועוד
והפגו שבעניין היה תיאטרון הבובות.
איפה עוד אפשר היה כמו טרזן לעשות?
ובבית קפה לשבת אורנג'אד לשותות?
ואת המקום ההוא ממש הפליאו לסדר
וממש מתאפשר עכשיו לכל זר שם לבקר.

תינוקות לפי "קוראים לה ליבי"
באנו כאן לספר על ילודת השנה
ונפתח עם ענבר שנולדה ראשונה
ואחריה ברק והילה בלי הפסק

אמרו והגידו האין זה הספק?
ואחריהם הגיעה לה אילנה
2X איתה גם רמה נ הנה נ הנה נ הנה
וליאח גם שאול לא פיגרו אחריהן
עם גל בסערה אז גם צור גם אורן
ואילן מסכם הרשימה עם מיה
אמרו – לא הייתה זו שנה פורייה?
ואז באיחולים ובתקוות
להבא נאחל אותן כמויות

כאן חברים, אורחים רבצנו ודלינו מאורעות
ועד השנה הבאה אפשר לומר להתראות
סוף